

El Aman

– Özcan İşler · 22 Aralık 2014

El Aman!

“Hayat süren leşlere” dönüştüğümüz anlar,
Doksan yıl, haraç mezat tasfiye oldu canlar!
Vicdanlara, tercüman olmuyor heyecanlar,
Ölümsüz gerçeklere kahraman arar zaman;
Meydanları doldurdu erdemsizlik el aman!

Katil, hırsızlar tamam. İşsizlik yapmış tavan,
Talan üstüne talan: Yalan vaat çok, yavan,
Her gözü bağlı hayran, yine el pençe divan,
Karga kılavuzlara mahkûm olunan zaman;
Meydanları doldurdu erdemsizlik el aman!

Bizi biz yapan her şey, hep savrulup gidiyor,
Koynumuzda türeyen okumuş kurt öz yiyor,
Lekesiz, menfaatsiz yaşayan halk ne diyor?
Şeytanın pabucunu dama atan, bir zaman;
Meydanları doldurdu erdemsizlik el aman!

Gelen giden bir yana göç kervanları düzer;
Yarın umudumuzu hep, kör kurşuna dizer.
Bu sahipsiz ülkemde, akbabalar göz süzer!
Zalimlere küheylan; zulüm soluyan zaman;
Meydanları doldurdu erdemsizlik el aman!

Bütün tarih boyunca; ne bu kadar horlandık,
Ne bu kadar ezildik, ne küllendik, korlandık,
Türklüğümüzden bile vazgeçmeye zorlandık,
Yozlaşma tavan yaptı; milliye hasret zaman;
Meydanları doldurdu erdemsizlik el aman!

Varlık yokluk savaşı, devam edip gidiyor,
Rantçılar kâr ediyor, vatandaş zar ediyor,
Din simsarı çobanlar, politika güdüyor,

Dışı pak, içi kara; mana maskeli, zaman;
Meydanları doldurdu erdemsizlik el aman!

Yolsuzluk, kanunsuzluk çok olağan sayılır,
Kaselis dalkavuklar, köşe bucak yayılır,
Yağdanlıklar dört köşe; muhsinlere kıyılır,
Başımıza taş yağsa; rahmet denilen zaman;
Meydanları doldurdu erdemsizlik el aman!

İçine bir kurt girmiş, koyun sürüsü gibi,
Meleriz: Kıyametin haber borusu gibi,
Bedenimiz ruhumuz, varlık kurusu gibi,
Güneşin kızardığı, ayın pustuğu zaman;
Meydanları doldurdu erdemsizlik el aman!

Anlamını yitirmiş, bayrak mahzun kalıyor,
Satanlar hep satıyor, satın alan alıyor,
Göz suyunun buharı içimizde doluyor,
Türkiye de Türkçenin, Türk'ün bittiği zaman;
Meydanları doldurdu erdemsizlik el aman!

Çok kolay çok çalımlı; herkese tafra atmak,
Devrin son felsefesi, öfke üstüne yatmak,
Mirasyediler gibi hiç almadan hep satmak,
Cahiliye devrinden, madde kibleli zaman;
Meydanları doldurdu erdemsizlik el aman!

Hep tecavüz sürerken, bizim olan her şeye:
Neden sahip çıkamaz? Aldırmayız ki, niye?
Çok mu yıldırılmışız? Boyun eğmek ne diye?
Nemrut'un zulmünü de mumla aratan zaman;
Meydanları doldurdu erdemsizlik el aman!
Özcan İşler